

Zuurkool met vis

Dat muziek een helende kracht is, een bindmiddel, een kunstvorm die even wonderbaarlijk als ongrijpbaar is en in feite een akoestisch mysterie, wist ik allang. Toch zijn er de afgelopen zomer dingen gebeurd die mijn toch al ongebreidelde liefde voor muziek alleen nog maar vuriger maakten. Het begon al in de auto toen ik met mijn vrouw en kinderen richting *seafood heaven* de Vendée (Frankrijk) reed. Even tussendoor: waarom kan ik hier in Nederland toch maar geen goede *Choucroute de la Mer* (zuurkool met vis) krijgen? Hoewel... helemaal niet even tussendoor. Ik luisterde op weg naar mijn favoriete dis naar de zender FIP en hoorde een waaier aan stijlen, intelligent aan elkaar geregen en een lust voor het oor. Jazz, klassiek en wereldmuziek kunnen op één bord, net als de zuurkool, de room, de oester, de

zalm en de garnaal, met een klein aardappeltje als *bite*. Als de kok maar weet wat hij of zij doet!

Dat kun je in Nederland, behalve dan bij de Concertzender (ja, een plug!) wel vergeten tegenwoordig. Wat je achter je moet laten is de truttigheid van de spuitjeslucht (ik hou overigens van goed gemaakte spuitjes) die het Nederlandse muziklandschap in zijn greep probeert te houden. Dat geldt ook voor de jazzsector. Ik werd gewezen op een discussie over 'echte jazz' op Facebook. Een gitarist die ik zeer bewonderd heeft die hele discussie op het bord van ChatGPT gelegd en daar kwam een niet mis te verstane tekst uit voort, die ik voor het gemak als volgt samenvat: hou op met zeuren. Ik voeg daaraan toe: hou op met oeverloze discussies over wat wel en niet mag of

kan en zet je talent, geld, macht, inzicht of wat dan ook in voor een klimaat waarin die magistrale kunstvorm kan stralen en verder ontwikkelen. En doe dat in een oase van vrijheid: neem elkaar niet de maat. Iedereen is welkom, alles kan en alles mag. Als je gelooft in wat je doet, ben je aan niemand verantwoording schuldig. Vier de traditie, maar laat het geen belemmering zijn. Geloof me, zuurkool met vis mag!

Onlangs heb ik een een sessie bijgewoond van Musicians Without Borders, geleid door twee inspirerende heren, Otto en Juan. Zij hebben voor een groep professionals nog eens laten zien dat we met muziek een verschil kunnen maken in deze totaal gepolariseerde en gespannen wereld. Eigenlijk weten we het allang, maar zij maakten het weer voelbaar: de enige echte internationale taal is onze muziek. Laten we dat grote goed beschermen voor de waan van de dag, voor politieke agenda's, voor stilistisch geleuter, voor kinnesine... voor... ja, ik gebruik het woord: voor Gedoe! Aan tafel!

Co de Kloet is elke zaterdagavond om 21.00 uur te horen met Co Live! www.concertzender.nl Verder werkt hij voor het Conservatorium van Amsterdam en als creative catalyst voor zijn eigen Zivasound. Op deze plek en in de Jazzism Podcast deelt hij zijn ervaringen.